

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 23. listopadu 2023 v trestní věci obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] v [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE], [REDAKCE] ■ adresa pro účely doručování [REDAKCE],

takto:

K odvolání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] se podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d) trestního řádu **zrušuje** rozsudek Okresního soudu v Klatovech ze dne 9. 10. 2023 č. j. 1 T 137/2023 – 148 v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc **vrací** okresnímu soudu.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl [REDAKCE] [REDAKCE] uznán vinným, že dne 9. července 2022 v době od 14:55 hodin do 15:00 hodin, venčil v [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] poblíž domu č. p. [REDAKCE] v [REDAKCE] psa rasy rotvajler, kterého měl tzv. na volno, tedy bez vodítka a košíku, pes se při venčení rozběhl a v běhu narazil do [REDAKCE] [REDAKCE] narozené [REDAKCE] v [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] č. p. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], jdoucí po chodníku ve směru od kruhového objezdu na křižovatce ulic [REDAKCE] a [REDAKCE], která po nárazu upadla na chodník a utrpěla nitrokloubní zlomeninu pravého kolene spočívající ve zlomenině zevního kondylu zasahující i na kloubní plochu (zevní plato), zlomeninu horního konce (krčku) lýtkové pravé kosti a dolního konce pravé lýtkové kosti, což si vyžádalo hospitalizaci v [REDAKCE] nemocnici, a ve výkonu obvyklých úkonů byla omezena na dobu delší než 6 týdnů, nejspíše v řádu měsíců, přičemž obžalovaný uvedeným jednáním porušil obecnou prevenční povinnost podle § 2900 občanského zákoníku a Článek 4 odst. 1 obecně závazné vyhlášky města [REDAKCE] č. 3/2005 o pohybu psů a zvířat na veřejných prostranstvích.
2. Jednání obžalovaného bylo kvalifikováno jako přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a byl za ně odsouzen podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon mu byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvaceti měsíců.
3. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit poškozené [REDAKCE] pojišťovně [REDAKCE] České republiky, se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], na náhradu škody částku 111 643 Kč a poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE] na náhradu nemajetkové újmy částku 117 300,90 Kč. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byla poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
4. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, které zaměřil do všech jeho výroků. Uvedl, že nesouhlasí s názorem soudu, že jel s majitelkou pro psa, a proto si ho podle soudu pořídili společně. I kdyby to tak bylo, tak soud nezná a nikde nezaznělo, jestli a jak se s majitelkou dohodli později. Není možné mít nějaký právní vztah k psovi jen proto, že byl u pořízení psa nebo ho třeba nakrmil a tento vztah by trval napořád, nehledě na jiné okolnosti. Majitelka sama uvedla, že ho má na starost, protože se tak dohodli a pes byl výlučným majetkem pouze paní [REDAKCE] tak jak sama uvedla a jak je to zapsáno ve zdravotním průkazu psa. Tam je uvedena pouze jedna osoba, a to paní [REDAKCE] Nesouhlasí ani s tvrzením, že mu pes utekl. Není to jeho pes a není tedy jeho povinností ho zabezpečit. Pokud v domě bydlí i jiní lidé, je výlučně povinnost majitele si psa řádně zabezpečit, aby neodběhl při běžných aktivitách, jako je

odchod nebo příchod osob do společných prostor. Nemohl se tedy dopustit porušení povinnosti stanovenou vyhláškou, protože takovou povinnost vůbec neměl. Pes mu nebyl nikým svěřen, což nikdo ani nezjišťoval a ani ho úmyslně nevy pustil. Z jeho pohledu tedy není žádný právní vztah jeho osoby k předmětnému psovi. Je pravděpodobné, že vodičko měl pes připnuté a obtočené kolem krku, což splňuje vyhlášku města o připnutém vodičku a náhubek měl v té době pravděpodobně doma, což rovněž splňuje vyhlášku, kde se nepíše nic o tom, kde má být náhubek nebo má-li být nasazen nebo jen vlastněn pro případ náhlé potřeby. Pokud by podle soudu byl z nějakého důvodu odpovědný za toho psa, tak v předmětné době ho kontroloval pan [REDACTED] který si s ním hrál. V té době ho tedy kontroloval pouze pan [REDACTED] a ten se rozhodoval, jak a kde si budou hrát. Pokud tedy soud tvrdí, že je odpovědný, i když není majitel, tak by stejnou logiku měl použít i na pana [REDACTED]. Pokud tedy měl mít nějakou odpovědnost, tak podle stejné logiky ji pan [REDACTED] převzal, když si šel se psem hrát a byl to právě on, kdo inicioval celý incident hozením míčku psovi. Jak to, že on povinnost zabezpečit psa, se kterým si hraje, pan [REDACTED] neměl, a on, tedy odvolatel, i když byl pouze v blízkosti, tak ano. To by navíc znamenalo, že pokud bude pes na prostranství, kde je volné pobíhání povoleno a někdo mu úmyslně hodí např. míček pod nohy nějaké osoby, které tím chce ublížit tak, že vyprovokuje psa k aportu a ten ji srazí, vinen bude majitel a ne osoba, která to úmyslně zavinila. To by bylo pro veřejný zájem nepřijatelné. Že se psem nemá nic společného, netvrdil, ale jediné, co měli společné, byl prostor, kde bydlel. To opět nezakládá žádný právní vztah k tomuto psovi. Ani soud nespécifikoval, jaký právní vztah k dotčenému psovi měl, i když o to opíral svoje rozhodnutí. I kdyby se skutek stal, měl by škodu, která vznikla poškozené, uhradit pan [REDACTED]. I když ho výsledek mrzí, tak žádnou škodu nezpůsobil. Navrhl proto, aby ho odvolací soud zprostil obžaloby z toho důvodu, že skutek nespáchal, nebylo to prokázáno a pokud skutek spáchán byl, pak jinou osobou. Pokud by soud dospěl k závěru, že za psa nějakým způsobem odpovídal, že mu utekl a dostatečně ho nezajistil, aby zrušil napadený rozsudek a postoupil věc jinému orgánu, kdy skutek by mohl být tímto jiným orgánem posouzen jako přestupek.

5. Krajský soud v Plzni z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Dospěl přitom k následujícím závěrům.
6. Je nutno konstatovat, že napadený rozsudek je předčasné, zčásti nepřezkoumatelný, vznikají nejasnosti ohledně skutkových zjištění. Okresní soud se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Vznikly tak pochybnosti o správnosti skutkových zjištění a k objasnění věci bude třeba opakovat důkazy i provádět důkazy další, jejichž provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazovat činnost soudu prvního stupně. Ze strany okresního soudu došlo i k porušení ustanovení trestního zákona. Došlo k procesnímu pochybení, které se týká otázky bezplatné obhajoby, o kterou žádal obžalovaný při prvním hlavním líčení. Krajský soud si přebral zvukový záznam z prvního hlavního líčení dne 30.8.2023, bylo zjištěno, že obžalovaný byl v rámci tohoto hlavního líčení poučen soudem, že musí doložit svoji platební neschopnost, tedy nedostatek finančních prostředků pro přiznání nároku na obhajobu bezplatnou či za sníženou odměnu. To obžalovaný nedoložil. Chybou však je, že okresní soud při následujícím hlavním líčení, kdy obžalovaný nic nedoložil, o návrhu nerozhodl a jeho žádost o bezplatnou obhajobu nezamítl. Dle názoru krajského soudu vzhledem k tomu, že nic nedoložil, nejde o podstatné pochybení okresního soudu, proto nebylo rozhodnutí zrušeno i dle § 258 písm. a) trestního řádu. Neznamená to, že by důkazy, které byly okresním soudem v hlavním líčení provedeny, byly nadále nepoužitelné. Jde tedy o procesní pochybení, nikoliv však podstatné. Pokud jde o právní kvalifikaci, která byla na jednání obžalovaného aplikována, byla použita kvalifikovaná skutková podstata dle § 147 odst. 2 trestního zákoníku, tedy že mělo ze strany obžalovaného dojít k porušení důležité povinnosti. Použití této právní kvalifikace však okresní soud vůbec nezduvodnil. Porušení důležité povinnosti zdůvodnila v podstatě až při veřejném zasedání státní zástupkyně. S tím, že došlo k porušení obecné prevenční povinnosti dle § 2900

občanského zákoníku, a že toto ustanovení vymezuje i tzv. důležitou povinnost ve smyslu trestního zákoníku, s tím krajský soud nesouhlasí. Okresní soud toto porušení povinností nezduvodnil vůbec, podle krajského soudu však není možné každé porušení prevenční povinností považovat za porušení důležité povinnosti. Porušení důležité povinnosti je porušení takových povinností, při jejichž porušení zpravidla dochází k závažnému poškození zdraví. Povinnost, která měla být v dané trestní věci porušena, však není důležitou povinností a toto lze považovat ze strany odvolacího soudu za závazný právní názor, proto byl napadený rozsudek zrušen i dle § 258 odst. 1 písm. d) trestního řádu. Rozhodující pro to, že byl napadený rozsudek zrušen v celém rozsahu, je otázka jednak spoluviny jiné osoby a současně i otázka příčinné souvislosti mezi jednáním a následkem. Zatím je zřejmé z provedeného dokazování, že si se psem obžalovaný hrál někde na trávníku poblíž domu označeném ve výroku rozsudku. K poražení poškozené došlo na jiném místě, relativně vzdáleném od místa, kde si s ním obžalovaný hrál. Do jednání obžalovaného vstoupila další osoba, tedy svědek [REDAKCE] [REDAKCE] který hodil, možná i kopl dle některých svědků, míček psovi na stranu, kde šla poškozená. V krajním případě by mohlo dojít teoreticky i k přerušení příčinné souvislosti, avšak v jiném případě by mohlo jít o spoluvinu. Míra spoluviny osoby, která míček hodila do místa, kde došlo poté k úrazu poškozené, by pak mohla mít minimálně vliv na ukládání trestu. Dle názoru krajského soudu okresní soud správně usoudil, že obžalovaný odpovídal za chování psa, protože i kdyby pes nebyl jeho, jde o případ, který má namysli ustanovení § 112 trestního zákoníku, kdy jednáním se rozumí i opomenutí takového konání, k němuž byl pachatel povinen. V daném případě jde o dobrovolné převzetí povinností něco konat. Tím, že obžalovaný nechal pobíhat psa, převzal za něj zodpovědnost, ale vyvstává otázka možné spoluviny svědka [REDAKCE]. V krajním případě nelze vyloučit teoreticky i přerušení příčinné souvislosti právě jednáním svědka [REDAKCE] [REDAKCE]. To by ovšem musel tento svědek jednat v rozporu se souhlasem, i konkludentním, obžalovaného.

7. K objasnění věci tedy bude nutné vyslechnout před soudem všechny svědky, kteří viděli jednání na místě, tedy především svědka [REDAKCE] [REDAKCE] včetně jeho poučení o možnosti odmítnout vypovídat, rovněž svědky [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE]. Svědci se vyjadřovali v záznamech o podaném vysvětlení k situaci a pohybu psa, popisovali, jak si obžalovaný hrál se psem, házel mu míčky, ale zmiňovali se i o tom, že míček hodil či kopl svědek [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] se zmiňoval o tom, že se míček odrazil od psa. Bude proto nutné zmiňované svědky a dále i syna poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] vyslechnout, podrobně se zabývat jejich výpověďmi i tím, jak sledovali situaci na místě. Je třeba vyřešit otázku případné spoluviny, či zda teoreticky nedošlo k přetržení příčinné souvislosti mezi jednáním a následkem.
8. Navíc je třeba doplnit, že tvrzení obžalovaného, že mu pes utekl, nesouhlasí s důkazy dosud shromážděnými, neboť s ním měl být venku delší dobu a hrál si s ním, jak zatím vyplývá z výpovědí svědků.
9. Vzhledem k již uvedeným skutečnostem krajský soud zrušil k odvolání obžalovaného napadený rozsudek a věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí. V rámci dalšího řízení bude třeba dokazování doplnit o výslechy svědků [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] kteří by se měli vyjádřit k situaci před domem, kde obžalovaný venčil psa. Měli by popsat, jakým způsobem se obžalovaný k psovi choval, popsat způsob hry obžalovaného se psem i počínání [REDAKCE] [REDAKCE]. Rovněž bude nutné se zabývat otázkou porušení povinností ze strany obžalovaného a vyhodnotit i otázky případné spoluviny jiné osoby i otázku příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaného a způsobeným následkem, zda byla po celou dobu zachována či došlo k jejímu přetržení, a to jednáním právě svědka [REDAKCE].
10. Teprve na podkladě doplněného dokazování bude možné ve věci vydat nové rozhodnutí, v jehož odůvodnění pak okresní soud uvede, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy opřel svá skutková zjištění, jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů řídil a rovněž se vypořádá s obhajobou obžalovaného poté, kdy rozhodne o jeho návrhu na obhajobu bezplatnou či za sníženou odměnu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Plzeň 23. listopadu 2023

JUDr. Eduard Wipplinger v. r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Libuše Chudíková v. r.